

Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Gospodarze wykorzystali atut własnego boiska

Piąta niedziela jesiennej rundy przyniosła zwycięstwa gospodarzy. W jednym tylko meczu triumfowali goście, a mianowicie w Poznaniu, gdzie AKS niespodziewanie pokonał Wartę 3:1.

Do niespodzianek, oprócz wyniku poznańskiego należy zwycięstwo Widzewa nad Polonią bytomską, która w jesiennej rundzie nie odniosła jeszcze żadnego zwycięstwa.

Dwie czołowe drużyny krakowskie: Cracovia i Wisła, mimo uzyskania zwycięstw, nie zachwyciły swą formą.

Ruch i Legia odniosły przekonujące zwycięstwa, a Tarnovia zrobiła swym sympatykom miłą niespodziankę, odnosząc najwyższe zwycięstwo niedzieli nad Rymerem 4:0.

W najbliższy czwartek rozegrane zostaną „derby” lokalne, przy czym w Krakowie, już we środę zmierzą się Garbarnia z Wisłą, a we czwartek grać będzie Cracovia z Tarnovią.

Najsłabszy mecz Cracovii w sezonie... Cracovia—Polonia W-wa 3:1 (2:1)

Składy drużyn

POPOLNIA

Sosnowski — Borucz, Bruski — Wołosz — Łabęda, Brzozowski — Szczepański — Ochmański — Szczepański — Swicarz — Wilczyński — Janicki.

CRACOVIA

Hymczak — Kaszuba — Gędek — Bracia Jabłoński — Parpan — Bobula, Radoń — Szewczyk — Różankowski — Szeliga.

POPOLNIA

która teoretycznie stała na straconej pozycji, zastępuje na pochwałę za pełną ambicję postawę wobec przeciwnika. Polonia była do przerwy drużyną nawet lepszą i w tym okresie gry zastrzegła w pełni na wynik remisowy.

Na szczególną wzmiankę zasługuje dokładne krycie w liniach defensywnych Polonii, co napastnikom gospodarzy nie pozwalało na rozwinięcie normalnej gry. W ataku gości było już dużo gorzej i tu tylko Swicarz był zawodnikiem pełnowartościowym.

Bramka strzelona przez niego była swojego rodzaju majstersztykiem. Atak Polonii, poza Swicarem, raził brakiem decyzji strzałowej.

CRACOVIA

Gra z meczu na mecz co raz słabszej i trudno osądzić, czy jest to już dno kryzysu jej formy. Mimo zdobycia dwóch punktów, zwolennicy białoczerwonych wychodzili z meczu z głęboką troską w sercu, a w rozmowach nie ukrywały krytycznej oceny gry swych pupiłków. Dotyczy to przede wszystkim linii ataku, której jedynie skrzydła, i to tylko czę-

ściowo, zadowoliły.

Radoń przeforsowany na meczu przeciw Śląskowi, — był cieniem samego siebie. Szewczyk przechodził silny spadek formy, zaś Różankowski II musi zrozumieć, że bez regularnego treningu, nie ma po co wychodzić na boisko.

Parpan poniżej swej normalnej formy.

Przebieg spotkania:

Pierwsze minuty należą całkowicie do Polonii, przy czym w tyłach Cracovii panuje nerwowość i rozgardiasz. Ostry strzał Szczepańskiego przechodzi tuż nad poprzeczką.

W 7-mej min. wypad Cracovii kończy się przyjemnym strzałem Bobuli i piłka przy słabej interwencji bramkarza znalazła drogę do siatki.

Dalsze anemiczne ataki gospodarzy przynoszą niecelne strzały Szeligi i Różankowskiego. Poziom gry jest rozpaczliwie niski, a sytuacje podbramkowe powstają raczej z przypadkowych a nieprzemysłanych zagrań.

W 23-ciej min. Ochmański w stu-procentowej pozycji przenosi.

W chwilę potem za rękę obrońcy na polu karnym sędzia dyktuje rzut

Wyniki ostatnich spotkań ligowych

Cracovia—Polonia (W-Wa) 3:1 (2:1),
Wisła—ZZK 2:1 (0:0).
Tarnovia—Rymer 4:0 (1:0).
Legia—Garbarnia 2:0 (0:0).
AKS—Warta 3:1 (1:0).
Ruch—ŁKS 3:0 (2:0).
Widzew—Polonia Bł. 2:1 (1:0).

karny przeciw Polonii. Pewnym egzekutorem jest Parpan i Cracovia prowadzi 2:0.

W 32-ej min. Swicarz utrzymuje piłkę, mija Kaszuba, myli ciałem wybiegającego Hymczaka i spokojnie posuwa piłkę do pustej bramki.

Za chwilę ma on znowu okazję do wyrównania, ale poprzeczka przechodzi Hymczakowi z pomocą.

Końcowe minuty tej części gry należą do Polonii, ale wynik nie ulega zmianie.

Po przerwie przez kilkanaście minut Cracovia przysięgała, jednak ataki jej załamują się na skutek dokładnego krycia przez defensywę Polonii, a jeszcze częściej na skutek własnej nieudolności.

Trzecia bramka pada w 10-tej min. po rogu, bitym przez Szeliga. Różankowski jest tym razem na stanowisku, główkuje — i piłka wpada do siatki.

Pozostałe minuty spotkania — to kompletna szarżyna i kompromitujące słaba gra obydwóch linii ataku.

Parne i duszne powietrze obnaża braki kondycyjne u poszczególnych zawodników w linii ataku Cracovii, to też z góry było już wiadomym, że na zdobycie bramki nie ma co liczyć.

Z drugiej strony obrona Cracovii gra teraz bez zarzutu, to też i poczynania ofensywne gości mijają bez rezultatu.

P. Naporski z Łodzi jest sędzią o nieco późniejszym refleksie. Widzów około 6 tysięcy.

Tarnovia u siebie zawsze groźna...

Tarnovia—Rymer 4:0 (1:0)

TARNÓW (Tel. wł.) I tym razem rozegrała Tarnovia mecz na swoim boisku — jak tego oczekiwano — zwycięsko. Spotkanie to wygrali gospodarze zresztą zupełnie zasłużenie — będąc drużyną lepszą kondycyjnie i mając więcej z gry. Tarnovia przeważała przez cały przeciąg meczu.

Na nagane zasługuje niesportowe zachowanie się niektórych graczy Rymera, szczególnie przy wykopywaniu piłki w aut, co powodowało sędzię do częstych napomnień.

Na wyróżnienie w zwycięskiej drużynie gospodarzy zasługuje Piryk I w obronie i Kozioł w pomocy.

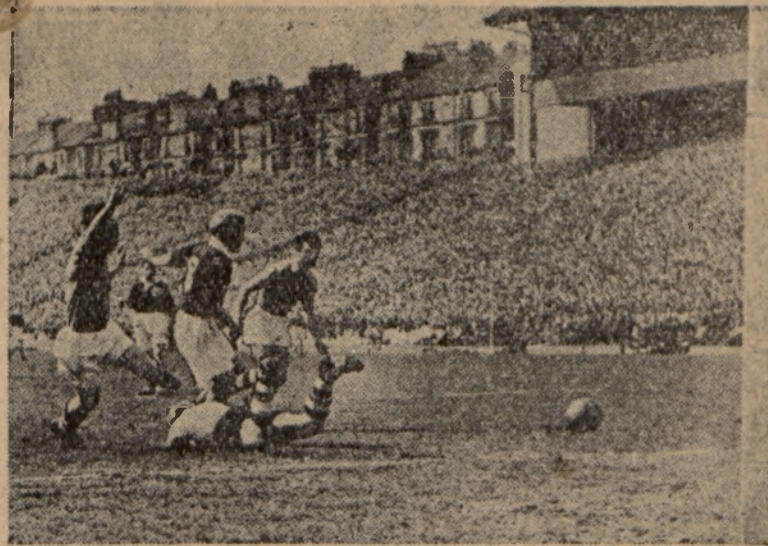
W drużynie pokonanych najlepszy był bramkarz Chromik.

PRZEBIEG GRY

Gry rozpoczyna drużyna miejscowych i już w 3-ciej minucie Roik III ma okazję do uzyskania bramki, strzelając do pustej bramki, jednak piłka idzie w aut.

Po dalszych trzech minutach sędzia — za rękę obrońcy Rymera — dyktuje rzut karny, który pewnie egzek-

Spóźniona robinsonada

Nawet i najlepszy bramkarz skapitulować musi przed silnym i celnym strzałem. Na zdjęciu jeden z najlepszych bramkarzy kontynentu Da Rui po rozpaczliwej robinsonadzie leży na ziemi, a piłka wolno toczy się do bramki.

W tabeli ligowej nic się nie zmieniło

Na skutek zwycięstw zespołów, należących do czołówki, tj.: Cracovia, Ruchu, Wisły, AKS-u i Legii, tabela ligowa tym razem nie uległa prawie zmianie.

Jedynym przegrupowaniem było zamienienie miejsc przez Tarnovię i Rymer na szarym końcu.

Wystarczy rzucić okiem na podaną poniżej tabelę, by przekonać się o tym, że w walce o tytuł mistrza Polski główną rolę odegrają jedynie dwie czołowe drużyny krakowskie i śląskie, tj. Cracovia i Wisła, oraz Ruch i AKS.

Drużyna warszawskiej Legii jest łącznikiem pomiędzy czołówką a grupą środkową, w skład której wchodzi: ZZK, Warta, ŁKS i... na tym koniec.

Za zespołem łódzkim, który i tak jeszcze nie może powiedzieć tego, że już uratował się przed spadkiem, wszystkie drużyny poczynają od Garbarni a na Widzewie skończywszy, waleczą rozpaczliwie o egzystencję.

W grupie środkowej dojdzie jeszcze niewątpliwie niejednokrotnie do

takich niespodzianek, jak zwycięstwo Widzewa nad Polonią bytomską, a najbliższe spotkania ligowe mogą przynieść poważne przegrupowanie wśród drużyn zagrożonych spadkiem.

Tabela ligowa po piątej niedzieli jesiennej rundy przedstawia się następująco:

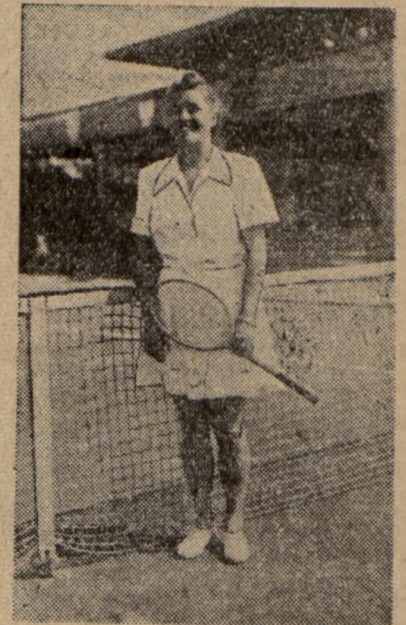
1. Cracovia	18	28	50:20
2. Ruch	18	27	60:23
3. Wisła	18	24	63:25
4. AKS	18	23	37:30
5. Legia	18	20	38:35
6. ZZK	18	17	33:35
7. Warta	18	17	37:41
8. ŁKS	18	16	43:47
9. Garbarnia	17	15	28:34
10. Polonia W.	17	14	30:38
11. Polonia Byt.	18	14	30:38
12. Tarnovia	18	14	25:37
13. Rymer	18	13	34:54
14. Widzew	18	8	20:70

W czołówce najlepszych strzelców ligowych jedynie trzech zawodników: Kohut, Różankowski II oraz Spodzieja poprawili swój bilans bramkowy. Pozostali gracze tym razem nie poprawili swego konta bramkowego i tabela najlepszych strzelców ligowych po ostatniej niedzieli przedstawia się następująco:

26 bramek — Kohut (Wisła)
20 bramek — Gracz (Wisła)
17 bramek — Różankowski II (Cracovia) i Cieślak (Ruch)
14 bramek — Alszer (Ruch)
13 bramek — Janeczek (ŁKS) i Spodzieja (AKS)
12 bramek — Baran (ŁKS)
11 bramek — Pierchała (Rymer), Przecherka (Ruch) i Łącz (ŁKS).

Jędrzejowskiej dopisuje humor...

Nie dziwny się Jadzi Jędrzejowskiej, że była w doskonałym humorze w Katowicach zdobywając po raz ósmy międzynarodowe mistrzostwo Polski w singlu i również ósme mistrzostwo w mikście.

Liga angielska już gra...

Rozgrywki ligowe w Anglii, które rozpoczęły się przed dwoma tygodniami stają się co raz bardziej zacięte. Ostro walczy się o piłkę zarówno w polu jak i pod bramką.

Lechia u bram ligi

Radomiak gromi PTC

Trzecia niedziela walk finałowych o wejście do Ligi, przyniosła dwa spotkania:

W Częstochowie zmierzyła się tamtejsza Skra z gdańską Lechią, przegrywając 1:3, natomiast w Radomiu Radomiak rozbił — zgodnie z przewidywaniami PTC 9:3.

Drużyna mistrza grupy IV, którą jest PTC, nie odegra żadnej roli w rozgrywkach grupy finałowej.

Przypuszczalnie walka o dwa miejsca w klasie Państwowej rozegra się wyłącznie między trójką: Lechia—Radomiak—Szombierki.

Ta ostatnia drużyna w ub. niedzielę pauzowała.

Poniżej podajemy wyniki dwóch spotkań o wejście do Klasy Państwowej:

Lechia—Skra 3:1 (2:0)

CZĘSTOCHOWA. Pomimo własnego boiska drużyna Skry częstochowskiej poniosła porażkę z bardzo dobrze grającą Lechią, która odnosi trzecie z rzędu zwycięstwo w grupie finałowej.

Radomiak—PTC 9:3 (5:3)

RADOM. Miejscowy Radomiak odniósł wysokocyfrowe zwycięstwo

nad najsłabszą drużyną w grupie finalistów Pabianickim Towarzystwem Cyklistów.

W drużynie gości wyróżnił się jedynie Miller w pomocy, — pozostali natomiast gracze całkowicie zawiedli.

Tabela rozgrywek finałowych o wejście do Ligi

1. Lechia	3	6	11:3
2. Szombierki	1	2	9:0
3. Radomiak	2	2	9:6
4. Skra	1	0	1:3
5. PTC	3	0	5:23

Drużyna Naprzodu (Lipiny), która dzięki pokonaniu krosieńskiej Legii zakwalifikowała się do drugiej Ligi.

Naprzód (Lipiny)—Legia (Krosno) 4:0 (2:0)

Drugie i decydujące spotkanie o awans do drugiej Ligi rozegrane pomiędzy krosnieńską Legią a Naprzodem, zakończyło się wysokim zwycięstwem Naprzodu w stosunku 4:0.

Drużyna zwycięzców miała zdecydowaną przewagę przez cały przebieg spotkania a bohaterem meczu był Plec 1, który strzelił 4 bramki.

Zawodnik ten obchodził w tym spotkaniu jubileusz 800-nego meczu.

Liga szczypiórniaka zakończyła rozgrywki

(tt) Wczoraj odbyły się ostatnie spotkania w lidze szczypiórniaka.

Uzyskane wyniki nie wpłynęły już na zmianę czołówek w obu grupach. Zgodnie z przewidywaniami, mistrzami zostali dotychczasowi liderzy: w grupie północnej Leopolda, w południowej AKS.

Prócz wymienionych do finałowych rozgrywek o mistrzostwo Polski wejdzie również poznańska Warta i Chrobry.

Wyniki niedzielnych spotkań są następujące:

CHROBRY — AZS 12:3 (6:2)

Z tak wysoką porażką AZS-u nie liczyliśmy się. Na usprawiedliwienie akademików trzeba jednak zanać, że w swym składzie mieli oni trzech rezerwowych zawodników, grając przy tym przez cały czas w dziesiątkę. Drużyna śląska miała przewagę przez cały czas zawodów, będąc lepszą technicznie oraz w grze w polu. Atak zaprzęślił jednak, szczególnie w drugiej połowie meczu cały szereg dogodnych sytuacji podbramkowych.

W drużynie gości wyróżnili się: Gawol i Kilk — z akademików Paszkowski i Obuchowicz.

Bramkami podzielili się: Kilk 4, Koch 3, Gawol 2, Tatura, Langosz, Gielnik i Szawian po jednej.

Dla AZS-u strzelcami bramek byli Paszkowski (z karnego), Bahr i Obuchowicz.

CRACOVIA — TĘCZA 14:4 (5:1)

Wysokie zwycięstwo biało-czerwonych nad „outsiderem” tabeli. Cracovia zagrała to spotkanie nie wysilając się zbyt. Drużyna krakowska

była lepszą we wszystkich liniach, obejmując inicjatywę od początku zawodów. Jedynie na początku drugiej połowy goście przeprowadzili kilka niebezpiecznych akcji, podciągając wynik do 6:4, od tego jednak momentu Cracovia ma zupełną przewagę do końca meczu.

W drużynie zwycięzców wyróżnili się: Włócek, Kühn i Resich.

Bramki dla zwycięzców zdobyli: Włócek 5, Łudzik 4, Kühn 3 oraz Ciesielski i Laska.

Dla pokonanych: Tomecki 3 i Sielko.

Sędziował p. Czmocho z Warszawy.

WARTA — ZJEDNOCZENI 8:5 (3:5)

Po zaciętej grze gospodarze rozstrzygnęli zawody na swoją korzyść dopiero w drugiej połowie meczu.

Bramki dla Wartę strzelili: Rózkiewicz 3, Norek 2, Plechowiak, Duda i Goliński po jednej.

Sędziował p. Bruśnicki z Krakowa.

AKS — POGOŃ 9:5

Po ładnej i ciekawej grze, mistrz grupy południowej pokonał w spotkaniu rozegranym w Chorzowie, drużynę katowickiej Pogoni.

Wielobości i wieloboistki Krakowa walczą...

KRAKÓW (M). W sobotę i w niedzielę odbyły się na Stadionie Miejskim w Krakowie mistrzostwa okręgowe pań w pięcioboju i panów w dziesięcioboju.

Panie krakowskie, jak zwykle, nie zawiodły. Wyniki wprawdzie nie były nadzwyczajne, ale na starcie zjawili się 10 niewiast z trzech krakow-

skich klubów.

Grzej było z panami. Na cały okręg krakowski zgłosiło się zaledwie dwóch zawodniczek, a tylko Kucz z Wisły ukończył zdobywając 4.672 pkt.

Poszczególne wyniki Kuczy:

100 m — 11,8 m, w dal — 616 cm, kula — 11,34 m, w wżw — 157 cm, 400 m — 57,6 sek., oszczep — 41,58 m, 1.500 m — 5,28,2 min., 110 przez płotki — 18,8 sek., dysk — 32,16 m, tyczka — 2,52 m.

W pięcioboju pań wyniki były następujące:

1) Stachowicz (Legia) 181 pkt.: (100 m — 14,5 sek., w dal 402 cm., kula 10,03 m, oszczep 37,33 m, wżw 115 cm).

2) Legutko (Wisła) 167 pkt. (100 m 13,7 sek., w dal 488 cm, kula 7,52 m, oszczep 19,92 c, wżw 125 cm).

3) Gorzkowska (HKS) 150 pkt (100 m 13 sek., w dal 422 cm, kula 8,09 m, oszczep 20,52 m, wżw 125 cm).

4) Bułanka (HKS) 128 pkt.

5) Janiszewska (HKS) 128 pkt.

6) Wolańska (Wisła) 124 pkt.

7) Pleczarka (Legia)

8) Kowalik (Legia)

W konkurencjach indywidualnych: Puzio — Cracovia wygrał 100, 400 m i 400 m pl. w czasach: 11,2, 52,5, 58,3.

Dregiewicz skoczył wżw 172 cm.

Dysk wygrał Makulec (Cracovia) 38,96 m.

Oszczep — Piatek (HKS) 45,47 m.

Na dystansie 1.500 m pierwsze

Święto Sportowe KS ZZK Olsza

(as) W dniu wczorajszym KS ZZK Olsza obchodził wewnętrzną klubową uroczystość, jaką było odświeżenie proporcji klubu.

W części oficjalnej prezes klubu, Władysław Dzierwa przywitał w serdecznych słowach przybyłych gości, następnie prezes Zarządu Okręgu ZZK poseł Flacht dokonał odświeżenia proporcji i przekazał go chorążemu klubu.

Druga część uroczystości urozmaicona była pokazowymi ćwiczeniami sportowymi, w których wzięli udział zawodnicy Legii, Cracovii, YMCI oraz Olszy.

W piłce nożnej rozegrano dwa następujące spotkania:

D. O. K. P. (OLDBOYE)—OLSZA (OLDBOYE) 3:1 (2:1).

Po ciekawej i pełnej humoru grze zwycięstwo odniósł Dyrekcia, uzyskując bramki przez Stańczewskiego 2 i Eberhardta 1.

Dla pokonanych honorową bramkę strzelił skrajny pomocnik J. Manek.

W meczu tym barw Olszy od przewy bronil z powodzeniem na pozycji obrońcy sam prezes klubu ob. Dzierwa.

Drugim spotkaniem o charakterze poważniejszym był mecz rozegrany pomiędzy:

CRACOVIA Ib—OLSZA 5:0 (2:0)

Po ciekawej i szybkiej grze biało-czerwoni uzyskali zasłużone zwycięstwo, rehabilitując się za ostatnio poniesioną klęskę. Dla zwycięzców bramki zdobyli: Świąt 2, Nowak 1, Poświat po jednej oraz Marszowski, który pewnie wygrywał rzuć karny.

U pokonanych najsłabszym zawodnikiem był bramkarz.

Zawody prowadził mgr Wawszczyk.

W przerwach obydwóch spotkań popisywali się doskonałą jazdą zawodnicy sekcji motocyklowej Olszy.

W siatkówce: spotkanie Olsza—YMCA (komb.) zakończyło się zdecydowanym zwycięstwem drużyny kolejowej w stosunku 3:0 (15:2, 15:5 i 15:10).

W spotkaniu trójkowym seniorzy Olszy w składzie Klein, Grabowski i Przybyła pokonali juniorów 3:0 (15:9, 15:13), w barwach których wystąpili: Poburka, Abrachamowicz i Morowski.

W zawodach koszykówki YMCA wygrała z Olszą 32:20 (12:11).

Dla zwycięzców kosze zdobyli:

Wawro 8, Lubelski 4.

Lupa 8, Niedźwiecki 6, Mętyk 2, Spawin-

ski 2 i Duński 2.

Dla Olszy: Buczyński 10, Pobórka 6, Morawski 3 i Przy-

była 1.

W tenisie, w turnieju wewnętrznym padły następujące wyniki: Gutteter—Nega 6:1, 6:3 Dec—Mieczniko 6:3, 6:3, Lipiński—Malawski 6:0, 6:3, Smolarski—Zamello 10:8, 6:2, Gutteter—Dec 6:4, 6:2, Lipiński—Smolarski 6:0, 6:2. W spotkaniu finałowym Lipiński po trzechsetowej walce pokonał Guttetera 5:7, 6:1, 6:4.

Do najciekawszych należały

PROBY ZRĘCZNOŚCI NA MOTORACH

które obejmowały: jazdę po równiach pochyłych, między palikami,

po desce (tzw. drogę cygańską),

oraz rozbijanie papieru pomiędzy

bramkami w czasie jazdy. W za-

wodach tych wzięło udział 24 ma-

szyny. Ryzykancką jazdę zademon-

strował nadzwyczaj odważny zawo-

dnik Olszy Tadeusz Klein, który

wspaniale przejechał przez pionące

koło oraz rozbił zawieszoną między

bramkami szybę.

Prawdziwą ekwilibrystykę cyrko-

wą pokazało nam małżeństwo Go-

lińskich, wykazujące się doskonałą

techniką i nadzwyczaj rozwiniętym

zmysłem równowagi.

W podnoszeniu ciężarów zademon-

strowano trójbój olimpijski oraz

rwanie i odrzut. Poza tym zawodnik

Derbot wycisnął nogami ciężar 100-

kilogramowy.

Z kolei rozegrano walki zapasni-

cze i bokserskie, a ogólna zabawa

taneczna na wolnym powietrzu za-

kończyła tę nader ciekawą i udaną

imprezę.

Liga waterpolowa

We Wrocławiu odbyły się rozgrywki piłki wodnej w ramach Ligi Waterpolowej.

Wprawdzie dopiero we wtorek będzie zakończenie turnieju, ale już dziś można powiedzieć, że „Elek-

tryczność” z Warszawy jest już mi-

strzem Polskiej, a Cracovia zajmuje

ostatnie miejsce i spada z Ligi.

Poszczególne wyniki były nastę-

pujące:

Elektryczność—Polonia Byt. 3:1.

Ostrowiec—Cracovia 1:0.

Pogoń—AZS 6:1.

Pogoń — Polonia Bt. 2:1.

AZS — Cracovia 0:0.

Elektryczność—Ostrowiec 2:2.

Polonia—Ostrowiec 2:2.

Elektryczność — Cracovia 4:2.

Polonia Byt.—AZS 5:0.

Tabela Ligi Waterpolowej przed-

stawia się następująco:

1. Elektryczność W-wa 16 pkt.

2. Pogoń Katowice 11 pkt.

3. Polonia Byt. 10 pkt.

4. Ostrowiec 6 pkt.

5. AZS Wrocław 3 pkt.

6. Cracovia 2 pkt.

Elektryczność z Warszawy dotych-

czas nie przegrała ani jednego me-

czu.

Spotkanie tenisowe

Budapeszt—Warszawa 4:2

W dalszym ciągu zawodów teniso-

wych Budapeszt—Warszawa, odbyły

się następujące spotkania:

Skonecki wygrał z Catona w trzech

setach 6:2, 6:2, 9:7, zaś Szilgietti po-

konał Hebdę w pięciu setach 3:0, 6:4,

6:4, 5:7 i 6:4.

Spotkanie Skonecki—Jędrzejowska—

Erdoell-Catona przy stanie 4:0, 6:2 i

2:1 dla Polaków, zostało przerwane

wobec zapadających ciemności.

Akademickie mistrzostwa

Polski w tenisie

W Sopocie odbyły się w niedzielę

finałowe spotkania w ramach akade-

mickich mistrzostw Polski.

Derubaki—Stronkier 6:0, 6:2, 6:0.

Zakrzewaka—Buczkowska 7:5, 6:0.

Derubaki—Lubliniecka—Kosiński—Za-

krzewska 6:3, 8:6.

Lekkoatletyka w Warszawie

W Warszawie miał odbyć się dzień

Polskiego Związku Lekkoatletycznego.

Szumnie zapowiadane zawody w

sobotę nie odbyły się, a w niedzielę

przy zupełnej pustych trybunach ro-

zegrano eliminacje głuchoniemych i

kilka konkurencji z udziałem uczest-

ników obozu przygotowawczego.

Najlepszy wynik dnia uzyskał Czer-

niszewski w oszczepie, który pobił

rekord Polski głuchoniemych o 3 cm

rzutem 42,65 m.

Nowakowa skoczyła w dal 5,38, Gę-

bolisowska na 100 m — 13 sek.; ezta-

feta 4x100 m — obóz przygotowaw-

czy 50,9, w dysku zwyciężyła Do-

brzańska — 38,5 m.

Turniej biskawiczny Prokocimia

W turnieju Prokocimia spotkały się trzy drużyny B-klasowe: Bieżanowianka, Wolańska i Prokocim, oraz jedna C-klasowa Orzeł, która sprawiła dużą niespodziankę, zdobywając puchar ufundowany przez zarząd KS Prokocim.

Nie specjalnie spisał się w turnieju sędziowski ob. ob. Paleta i Szostak, dyktując w sumie pięć

rzutów karnych i wywołując protesty tak zawodników jak i publiczności.

WYNIKI TECHNICZNE TURNIEJU:

ORZEŁ (Piaski Wielkie) WOLANIA 4:3 (0:2)

Bramki dla Orła uzyskali: Chochłowski A. 3 (w tym jedną z karnego), Chochłowski T. (z karnego). Dla Wolania: Drodź 2, Dmytruk i Kuźma (z karnego).

Sędziował p. Paleta.

PROKOCIM—BIEŻANOWIANKA 2:1 (2:1)

W drużynie Prokocimia zagrał po dużej przerwie Cyganik, który przybył obecnie z warszawskiej Legii.

Bramki uzyskali dla Prokocimia: Borod i Chochłowski z karnego.

Dla Bieżanowianki: Dyba T.

WOLANIA — BIEŻANOWIANKA 4:2 (1:1)

W normalnym czasie gry wynik białych 2:2, dopiero w drugiej połowie dogrywki Wolanie rozstrzygnęli te zawody na swą korzyść.

Bramki dla Wolania uzyskali: Kuźma 2, Drodź 2, Bako — po jednej. Dla Bieżanowianki: Dzierżak i Grzaka z karnego.

MECZ FINAŁOWY:

ORZEŁ—PROKOCIM 0:0 (0:0)

Mimo dogrywki wynik pozostał nierozstrzygnięty, a grająca ambicją drużyna „Orla” uzyskała pierwsze miejsce drogą losowania, zdobywając piękny puchar.

Drugie miejsce zajął Prokocim, trzecie Wolańska i czwarte Bieżanowianka. (wv)

Jubileusz 10-lecia AKS-Czyżyny

</

75 minut bezbramkowej gry... Wisła-ZZK 2:1 (0:0)

Kolejarze poznańscy dzielnie sobie poczynali w Krakowie. 75 minut musieli czekać zwolennicy Wisły na pierwszą bramkę. Trzeba przy tym pamiętać, że Jurowicz nie miał wcale swego życia i kilka razy musiał dobrze wyciągnąć przy obronie strzałów gości.

ZZK z góry nastawił się na grę ofensywną, przy czym obydwa zespoły częściej wspierali własne linie obronne, aniżeli współpracowali w ataku.

Mimo to atak kolejarzy potrafił sobie wypracować kilka dogodnych sytuacji podbramkowych, — a że nie zakończyły się one bramką, — to już wina „gorączki podbramkowej”.

Na pełne uznanie zasłużył sobie spektakt defenzywy gości, który przez 75 minut potrafił likwidować wszystkie ataki Wisły.

Tarka jest klasycznym przykładem — wzorowego stopera. Pracował spokojnie i skutecznie przez pełne 90 minut. Tomiaka trzeba już postawić w rzędzie najlepszych bramkarzy w Polsce. Trzecim, silnym punktem w drużynie był skrzydłowy Wojciechowski II, ale i pozostali zawodnicy drużyny poznańskiej dali z siebie maksimum wysiłku, a za ambitną postawą cała jedenastka zbierała kilkrotnie rzęśte brawa widzów.

WISŁA

zawdzięcza swe zwycięstwo przede wszystkim Jurowiczowi w bramce i Cisowskiemu w ataku.

Pierwszy obronił w pięknym stylu kilka niebezpiecznych strzałów, a drugi był najruchliwszym napastnikiem Wisły. On to zdobył się na skuteczny strzał i był współautorem drugiej bramki.

Dzięki słabej grze ataku Wisły ciężar gry automatycznie przerzucił się na barki defenzywy. Pomoc obrona pracowała ciężko, szachując atak przeciwnika, i zakreślając własny — dobrymi piłkami. Słabe momenty miał jedynie Kubik w obronie.

PRZEBIEG GRY:

Mecz rozpoczął się serią ataków Wisły, ale dość szybko poznaniacy pokazują pazurki.

W 5-tej minucie m. in. Jurowicz wypuszcza piłkę z ręki i szczęśliwie ratuje Wisłę przed utratą bramki. Był to zresztą jedyny błąd Jurowicza. Za chwilę, paruje on już pewnie niebezpieczne strzały Polki i Anioły.

Znowu Wisła przeprowadza szereg ataków, ale niezawodny Tarka likwiduje spokojnie kolejne zakusy przeciwnika.

Poznaniacy zresztą nie tylko bro-

nią się skutecznie, ale często przeprowadzają groźne wypadki. Znowu Jurowicz wyłapuje strzał Polki, a po przeciwnym stronie popisuje się Tomiak, wybijając trudną piłkę na róg.

Za chwilę, po centrze Cisowskiego główkuje Kohut, Tomiak broni jednak brawurowo.

Końcowe minuty pierwszej części gry należą do ZZK i w tym okresie Jurowicz broni dwukrotnie, strzały oddane z najbliższej odległości. Także „wolny” wspaniale bity przez Tarkę, grzeźnię w jego rękach.

Po przerwie, dość szybko dotąd tempo gry — słabnie. Duszne powietrze daje się zawodnikom silnie we znaki. Drużyna poznańska jeszcze przez kilkanaście minut prowadzi grę ofensywną, Jurowicz broni strzał Polki, a w chwilę potem wybiera piłkę spod nóg Aniołów.

Wisła jest świeższa od przeciwnika i nacisk jej na bramkę kolejarzy rośnie z minuty na minutę. Mimo to na bramkę długo jeszcze trzeba było czekać. Traci doskonałą pozycję

Gracz, Cisowski pudłuje z kilku metrów, a Kohut strzela zbyt słabo i Tomiak broni bez trudu.

Dopiero w 30-tej minucie, w zamieszaniu podbramkowym piłka dochodzi do Cisowskiego, który mimo rozpaczliwej interwencji Tomiaka, pakuje piłkę w siatkę.

W chwilę później, po rogu bitym przez Cisowskiego. — Kohut, — jeden jedyny raz jest o ułamek sekundy szybszy od Tarki i „główka” jego grzeźnię w siatkę.

Wisła zadowolona z wyniku, osiada teraz na laurach, a do głosu dochodzą znów poznaniacy i przeprowadzają kilka groźnych ataków.

Jeden z nich kończy się ostrym strzałem Gogolewskiego, przy którym Jurowicz nie ma nic do powiedzenia.

Pozostałe minuty upływają pod znakiem zmiennych i bezskutecznych akcji, to też wynik pozostaje bez zmian.

Sędziował p. Brzuchowski z Warszawy.

Widzów około 8 tysięcy.

Mistrz Polski znowu zawiódł AKS-Warta 3:1 (1:0)

POZNAŃ (tel. wł.) Gościna drużynę chorzowskiej w Poznaniu zgromadziła na boisku Warty około 10 tys. publiczności, która po ostatnim wyniku tej drużyny z Cracovią, spodziewała się i teraz zwycięstwa nad AKS-em.

Tymczasem zasłużone zwycięstwo odniósł AKS, który swą grą zupełnie zdeklasował Wartę. Cały zespół chorzowski stanowił zwartą całość, a ambitną swą grą i licznymi strzałami — zasłużył w zupełności na zwycięstwo.

Warta natomiast zawiódła w zupełności. Nic się w drużynie nie kleiło, podania były źle adresowane, a grano tak bez ambicji, że widownia słusznie wygwizdała swych pupilków.

Tylko przez piętnaście minut gra Warty stała na jakimś takim poziomie. Od tej chwili inicjatywę przejmują goście, którzy swe akcje przeprowadzają płynnie i kończą je licznymi strzałami na bramkę.

Wprawdzie w 20. minucie Warcie udało się rzut karny, jednakże sędzia nie chciał go jej przyznać i od tego momentu Warta opadła na siłach, pozwalając grać przeciwnikowi.

To też w 23 minucie Spodzieja po ładnej akcji trójki środkowej zdobywa prowadzenie, — ładnym przyziemnym strzałem.

„HAT TRICK” SPODZIEJI

Po pauzie już w 6-tej minucie piękny atak AKS-u przynosi mu dalszą bramkę zdobytą znowu przez Spodzieję.

Warta „odgryza się” od czasu do czasu, ale najdalej dochodzi ona do pola karnego, gdzie obrona AKS-u dzielnie się spisuje.

Również dobrze gra pomoc śląska, która wyłapuje niedokładne podania Warciaków. Pcha ona swój atak stale do przodu a jeden z ataków zainicjowanych właśnie przez pomoc — wieniec Spodzieja pięknym strzałem — zdobywając trzecią pod rząd w tym meczu bramkę.

Dopiero w 40 minucie Gendera zdobywa honorową bramkę dla swych barw. Jest to jednak za późno na uzyskanie choćby remisowego wyniku, gdyż AKS nadal przeważa aż do końca i schodzi z boiska jako zwycięzca, oklaskiwany przez publiczność poznańską.

Ruch zwycięża bez wysiłku... Ruch—ŁKS 3:0 (2:0)

CHORZÓW (tel. wł.) Nie przemęczył się Ruch, rozgrywając w niedzielę spotkanie ligowe z ŁKS-em. Drużyna chorzowska wyraźnie oszczędzała swe siły przed czwartkowym meczem z AKS-em. Ruch mimo, że nie zachwylił, przewyższał łódzian pod względem technicznym i taktycznym. Gra Cieślaka i Przecherki ograniczała się raczej do statystowania.

Najlepszym był środkowy pomocnik Bartyla — linie zaś defensywne miały tak łatwe zadanie, że trudno tutaj kogoś wyróżnić. Bramkarz gospodarzy Wyrobek bronił pewnie i brawurowo.

W drużynie ŁKS-u nie się nie klei i z wyjątkiem pierwszych 15-tu mi-

Walny Zjazd Polskiego Związku Narciarskiego

(M) W niedzielę, 5 września odbył się w Zakopanem doroczny walny zjazd delegatów Polskiego Związku Narciarskiego.

Obradom przewodniczył prezes wiceadm. Władysław Wolski. Obecni byli reprezentanci Głównego Urzędu Kultury Fizycznej, Wojew. Urzędu Wychowania Fizycznego, Zarządu Miejskiego m. Zakopanego oraz reprezentanci okręgów P.Z.N.

Na zebraniu dokonano wyboru nowego zarządu głównego P.Z.N. w skład którego weszli: wiceminister Wolski, dr Boniecki, dr Załuski, inż. Golegórski, ob. Boski, ob. Kozielnik, poseł Reczek, poseł Arczyński, dr Milata, ob. Pionka, Franciszek Bujak, Ignacy Bujak, inż. Bukowiecki, ob. Bukowski, ob. Ciaputa, dr Gerhardt, ob. Romański, red. Statler, dr Wilczek, ob. Wyrobek, Hajdys, Michałowski, Wójcik, Rys, Marcinkowski, dr Czapiński, mgr Bugajski, ob. Kosiński, ob. Daniełak, dr Macudziński, ob. Winryd, ob. Węgrzowska oraz z urzędu wszyscy prezesi okręgów P.Z.N.

W składzie nowego zarządu uwzględniono przedstawicieli ZMP.

Drużyna „Czarnych koszul”

Jedenastka warszawskiej Polonii, która została pokonana w ub. niedzielę przez Cracovię 1:3.

Spóźniony finisz Widzewa Widzew-Polonia Bł. 2:1 (1:0)

ŁÓDŹ (Tel. wł.) Wprawdzie Widzew wygrał 2:1, ale Polonia, która była lepszą technicznie nie zasłużyła na przegraną. Wynik remisowy byłby tu sprawiedliwszy.

Gra sama była bardzo ospała i prowadzona jakby w zwolnionym tempie, a liczne pozycje podbramkowe zmanowano z obu stron.

Goście, którzy grali do przerwy z wiatrem, mogli już do pauzy rozstrzygnąć ten mecz, mając szereg dogodnych pozycji. Jednakowoż sytuacje, które niemal prosiły się o zakończenie ich zdobyciem bramki, były fatalnie marnowane.

Widzew niespodziewanie uzyskał już w 14 minucie gry pierwszą bramkę ze strzału Marciniaka. W chwilę potem Widzew dostaje się na pole karne Polonii, gdzie obrońca zawińa rzut karny. Fornalczyk jednak bije tak niecelnie, że bramkarz Koczapski wybił piłkę na róg.

Po pauzie gra wyrównuje się, aczkolwiek Widzew częściej przesiaduje pod bramką „Polonistów”.

W 20 minucie po pauzie Kazimierzowi atakuje w niedozwolony sposób bramkarza Uptasa, którego znoszą z boiska. Zastępuje go rezerwowy Mniszta, który broni bardzo dobrze.

Dopiero pod koniec meczu pada rozstrzygnięcie. Oto zawiązany rzut wolny zamienia Okupliński na drugą bramkę dla Widzewa — zapewniając tym samym swej drużynie zwycięstwo.

Honorowy punkt dla Polonii zdobył w ostatniej minucie — Trampisz, zresztą najlepszy zawodnik gości.

Sędziował uważnie p. Kukucki z Gdańska przy 7.000 publiczności.

Plotka czy przykra prawda?..

Do Krakowa nadeszła — niesprawdzona jeszcze — wiadomość, iż PZPN ma zamiar odebrać krakowskiej Wiśle siedem punktów zdobytych w dotychczasowych spotkaniach ligowych.

Punkty odebrane mają być Wiśle za to, że w drużynie Wisły grał „karencyjny” zawodnik Mamonia, który jak wiadomo, przeszedł z krakowskiej Korony do Wisły krakowskiej, a stamtąd do Wisły krakowskiej.

Wisła zgłosiła swego zawodnika przepisowo i otrzymała od PZPN potwierdzenie jego zgłoszenia. Jako zawodnik, uprawnionego do gry w jej barwach w zawodach ligowych.

Wprawdzie jakiś tam paragraf mówi o tym, że zawodnik z jednego i tego samego okręgu, nie może przejść do innej drużyny w tym samym okręgu, dopiero po upływie okresu karencyjnego, — ale Mamonia potwierdził i zarejestrował P. Z. P. N. dla Wisły jako gracza ligowego.

Ciekawa jest w całej tej sprawie jedna rzecz. Dlaczego dopiero teraz miałyby PZPN zamiar odbierać Wiśle punkty a nie od razu, kiedy zagrał on pierwszy mecz?

Czy może dlatego, że jakiś inny klub wniósł protest do przegranej meczu z Wisłą a PZPN zainteresował się tą sprawą, którą pierwotnie uznał za normalnie załatwioną?

Czy nie może obojętne się w PZPN bez tak zwanych „gierek” przy zielonym stoliku?

Nie chodzi tu specjalnie o Wisłę, czy jej zawodnika, ale chodzi tu o czystość w sporcie. Wynik uzyskany na boisku jest uzyskany zawsze z trudem i jeśli nawet mecz zepsuje sędzia, nie powtarza się go, czy też nie odbiera się komuś punktów, ale jeśli tych punktów potrzeba komuś, kto może z Ligi spaść — zaczynają się zakulisowe gry i protesty!

Sprawa Mamonia, która była rozpatrywana na czwartkowym posiedzeniu WG i D PZPN, nie została definitywnie załatwiona lecz przełożona do następnego posiedzenia. Jest ona jednak ostrzeżeniem dla wszystkich klubów, aby swych zawodników zgłaszały bardzo ostrożnie, przepisowo i uważały na ewentualną karencję.

Spodziewamy się, że wiadomość ta okaże się tylko plotką, w każdym bądź razie już jest źle, — że protesty tego rodzaju już się mnożą.

Obs.

OW Wrocław—OW Kraków 4:2 (4:2)

Mecz ten stał na dobrym poziomie. Obie drużyny grały ambitnie. Dla wrocławian wszystkie bramki strzelił Moczarodyński, dla Krakowa Malczyk i Dwernicki po jednej.

Z meczu szczypiorniaka Cracovia—Tęcza

Fragment z meczu Cracovia—Tęcza (Katowice) o mistrzostwo Ligi w Szczypiorniaku.

Na Legii znać rękę trenera Kuchara... Legia-Garbarnia 2:0 (0:0)

WARSZAWA (Tel. wł.) Rozegrany w dniu wczorajszym na stadionie Wojska Polskiego mecz o mistrzostwo Ligi pomiędzy Legią a Garbarnią, — zakończył się zwycięstwem warszawskiej 2:0.

Na zawodnikach Legii znać już pracę trenera Kuchara Wacka, który największy nacisk kładzie na kondycję. Ta właśnie kondycja rozstrzygnęła o meczu, gdyż Legia dopiero po pauzie zaczęła grać, a że szybkością i siłą przewyższała przeciwnika — zwycięstwo musiało przyjść.

Szczęśliwym posunięciem kierownictwa Legii okazało się przesunięcie Wacki na środek ataku. Zawodnik ten bardzo dobrze prowadził ataki i przede wszystkim dużo strzelał. Jemu też Legia może zawdzięczać zwycięstwo, a bramką strzeloną przez Wackę była prawdziwym majstersztykiem.

Poza Wacką wyróżnił się również Szczurek oraz Serafin, grał jednak zbyt ostro.

W zespole Garbarni na specjalne wyróżnienie zasługuje Jakubik, który grał bardzo dobrze i jemu tylko Garbarnia zawdzięcza tak nikłą przegraną. Obie bramki nie obciążają jego konta.

Również i Lesiak w pomocy spisywał się bardzo dzielnie.

OSPAŁA GRA DO PAUZY

Gra do pauzy była ospała i w niczym nie przypominała zawodów o mistrzostwo klasy państwowej. Sytuacje podbramkowe były wprawdzie liczne, lecz nieudolność napastników z obu stron, stała na przeszkodzie w zdobyciu bramek. Również przeszko-

PO PAUZIE JUŻ LEPIEJ

Po przerwie Legia jakby się odmieniła. Jej start do piłki i szybkość akcji, były zupełnie dobre. Toteż widać było, że bramka musi paść. — Oblęga ona bramkę Jakubika, który szereg strzałów albo chwyta, albo paruje na kornie. I tak w 11 minucie silny strzał Szymańskiego wybijają on z trudem na róg — który później ładnie obronił.

W 14 min. Serafin fauluje brzydko Kałickiego, który na kilka minut opuszcza boisko.

Dopiero w 20 minucie pada pierwsza bramka dla Legii. Zdobywca jej był Wacko, który po kornie otrzymania piłkę od Szczurka i z woleja, półobrotom — zdobył piękną bramkę.

Bramka ta zainicjowała — ale drużynę Garbarni, która teraz ma silną przewagę. Jej akcje są nawet ładne, nie mają jednak wykończenia, gdyż napastnicy Garbarni bawili się zbyt długo z oddaniem strzału. Tyczy się to przeważnie Ignaczaka, grającego na lewym skrzydle.

Ostry strzał Parpana idzie w 26 minucie tuż nad poprzeczką, jak również dalsze dwa strzały napastników krakowskich.

Na chwilę tylko Legia przeszła do ataku i właśnie w tej chwili przewaga udało się jej zdobyć drugą bramkę w 28 minucie przez Szymańskiego.

Jeszcze parę minut przeważa Garbarnia, lecz pod koniec Legia przejmie znowu inicjatywę i przesiaduje pod bramką Jakubika, który znowu szczęśliwie broni wszystkie strzały napastników warszawskich.

Sędziował p. Buczyński z Bydgoszczy. Widzów 5.000.

O puchar Ziem Odzyskanych

Na Stadionie Olimpijskim odbył się mecz piłkarski pomiędzy reprezentacją Wrocławia a Gdańskiem. — Zwyciężył Wrocław w przekonującym stosunku 5:0 (4:0).

Bramki strzelili: Borek 4 i Bożek 1.

Mecz sędziowany przez mjr. Sznajdra z Krakowa oglądało 10 tysięcy widzów.

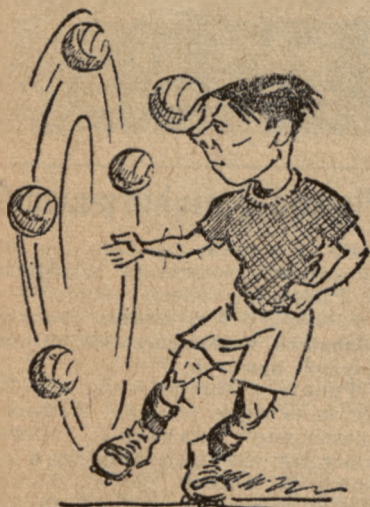
OW Lublin—OW Poznań 3:0 (1:0)

W Lublinie miejscowi wojskowi wygrali z poznanakami 3:0 (1:0).

Bramki dla zwycięzców strzelili: Hołodziński, Bartosz i Rożek.

A to PAN ZNA?

NAJLEPSI POLSCY PIŁKARZE
W KARYKATURZE

„Zongler piłkarski” — Cieślak

„Król strzelców” — Kohut

felieton sportowy

Wszyscy z nas, mają zawsze jakieś „boleści”. Przeważnie jest to brak gotówki, choroby swych najbliższych, różne kłopoty biurowe itd., itd.

Ale pan Józio ma zmartwienie nieco odmienne. Jest sportowcem wprowadzającym „biernym”, gdyż spędza niedzielne popołudnia na trybunach boisk piłkarskich, niemniej jednak interesuje się żywo wszelkimi przejawami życia sportowego zarówno w kraju jak i za granicą.

Rodzinka jego składająca się z nadobnej żonczki — Lusi, jej braciśka 14-letniego Kazia, oraz kochanych teściów jest również „au courant” w sprawach sportowych.

Nic więc dziwnego, że codziennie w czasie obiadu, czy też wieczorem, po kolacji, toczą się ożywione dyskusje na tematy sportowe, przeciągające się często późno w noc.

Dyskusje te przybierają punkt kulminacyjny w niedzielę po zawodach ligowych. Pan Józio i jego mały szwagierek, to zaprzysiężeni zwolennicy Cracovii, podczas gdy pani Lusia i jej mamusia trzymają zawsze stronę Wisły. Teść jest zazwyczaj mediatorem, chociaż jego interwencje nie zawsze odnoszą skutek. Często w serworze dyskusji najwięcej oberwie się Bogu ducha winnemu „tatusiowi”, który po odparciu kilku obustronnych ataków, zrezygnowany idzie spać.

Wyczerpanie się z placu boju „tatusia” bynajmniej nie kończy dyskusji. Wprost przeciwnie: staje się ona coraz bardziej zacięta i przechodzi nawet w kłótnię.

Nie sposób przytoczyć wszystkich argumentów i kontrargumentów padających z obu stron w obronie „swej” drużyny, nie sposób podać wiernie długich dialogów, toczących się w niedzielne wieczory.

Wystarczy krótki obrazek, charakterystyczny dla atmosfery sportowa panującej w domu p. Józka. Po kolacji, w czasie której panuje przeważnie cisza,

rozpoczyna się „wojna podjazdowa”. Zaczyna ją „mamusia”; mniej więcej w ten sposób:

— A Wisła oczywiście znów wygrała!

Pan Józio i Kazio milczą, udając, że ich to nie a nic nie obchodzi.

Wobec tego w sukurs przychodzi mamusi pan Lusia:

— Jakżeby mogło być inaczej?... — Przecież Wisła napewno będzie mistrzem...

To poskutkowało.

— No, jeszcze nie wiadomo — wtrąca Kazio. — Nasza Cracovia jest na czele i prowadzi zdecydowanie.

— Nie tak bardzo. Ruch i „Wisła” depczą jej po piętach, aż miło. Jeszcze tydzień, jeszcze dwa, a zobaczmy, kto będzie nora...

— Na pewno nie Wisła! — woła w tej chwili pan Józio, wstając energicznie z krzesła. Jeszcze nieraz „Wisła” przearaja!

— Ho ho! Może z wami?... — ironizuje „mamusia”.

— Z nami i z kimś innym też, zobacz „mamusia”...

— Musiałaby Cracovia naprzód zmienić atak. Bo kto jej będzie bramki strzelał?...

— Nie martw się o to, droga żonczko... Gdy zajdzie potrzeba, to i atak się zmieni. Tak, czy tak, a Cracovia będzie mistrzem, prawda tatusiu?...

— Aha...

— O ile nie będzie nim Wisła! Czyż nie tak, „stary”?...

Tracony łokciem przez swą połowę, „tatusz” skwapliwie przytaknął. O! dla świętego spokoju. Jak zwykle...

Ale neutralne stanowisko „tatusia” bynajmniej nie mogło zadowolić obu stron. Zaczęto znów sobie wypominać wszystkie grzechy, wady, potknięcia, gloryfikując sukcesy „swojej” drużyny.

I czy myślicie, drodzy Czytelnicy, że któraś ze stron uznała się za pokonaną, wzalednie przystąpiła do pokonania, gdzieś tam! Pan Józio i Kazio z jednej, a „mamusia” oraz pani Lusia z drugiej strony, widziały tylko jedno: zwycięstwo swej drużyny, a wady „wroga”.

Cóż więc dziwnego, że pan Józio nie ma i nie może mieć „świętego spokoju” w domu...

Owszem mógłby go mieć, ale za jaką cenę?... O!, błahostka... Zarówno jego nadobna małżonka, jak i „mamusia” dalyby mu spokój gdyby przystał się do tego, że Cracovia to... patłachy! A pan Józio jest uparty... Wbił „użerać się” z domownikami, aniżeli zdradzić „swoją” klub.

Ma rację?...

T. D.

Katowicki „Sport” w swym wydaniu katowickim przedstawia w każdym numerze sylwetki czołowych sportowców Katowic.

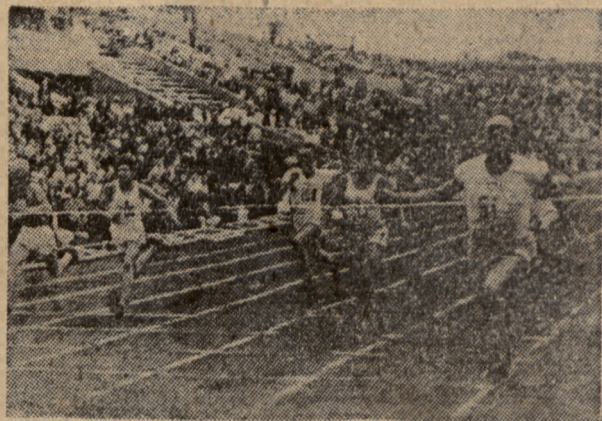
O ile cam pomyślałem należy uważać za dobry (choć coś mi się zdaje, że już kiedyś pewnie pismo również podawało „Sylwetki Sportowe Katowic”), to tzw. „paszportowe” wykonanie nasuwa szereg zastrzeżeń.

Po szeregu dokładnych danych o osobistych, następują mniej lub więcej udane wypowiedzi „delikwenta” na ezablonowe pytania, które czasem powodują arcyzabawne „krótkie śpięcia”.

Np. w numerze 72-gim z dnia 30 sierpnia, czołowy napastnik Wisły — Józef Kohut w „ankiecie” odpowiada naprawdę nader szczerze na szereg nieraz drastycznych pytań. I tak na pytanie: „Czym chce być w życiu?”, Kohut odpowiada: „Niezależnym”!

Có to znaczy? Od kogo chce się odłączyć? Od klubu, czy od... żony?

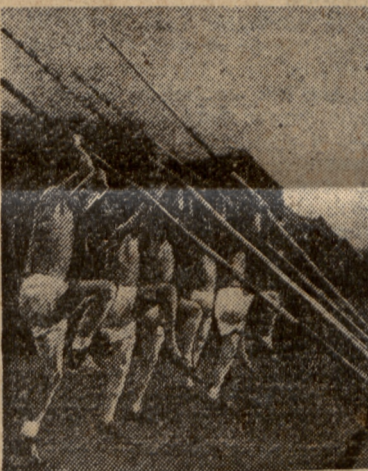
NAS PROSZĘ ZDJAĆ

Z okazji 25-lecia moskiewskiego „Dynamo” odbyły się emocjonujące zawody lekkoatletyczne z udziałem najwybitniejszych zawodników radzieckich. Na zdjęciu fragment przedbiegu na 100 m.

W ostatnich dniach sierpnia rozpoczęły się rozgrywki o mistrzostwo Ligi angielskiej. Zamieszczone zdjęcia przedstawiają dwa fragmenty rozgrywek ligowych.

W Wielkiej Brytanii kładzie się duży nacisk na szkolenie młodych kadr lekkoatletów. Na zdjęciu po prawej widzimy ćwiczenia skoczków, mające na celu rozluźnienie mięśni, po lewej — trening tyczkarzy.

A na takie pytanie: „Największy wróg sportowca”, odpowiada znów Kohut z humorem: „Niestety — alkohol”.

Dlaczego „niestety”?

Może na to „niestety” odpowie nam sam Kohut, lecz poufnie...

(liś)

Czy wiecie, że...

Jeszcze nikt przed Skoneckim nie zdobył w jednym roku trzech międzynarodowych mistrzostw Polski.

*

Nowa rekordzistka Krakowa w pływaniu Dobranowska, trenuje dopiero półtora roku tj. od 12 roku życia i możemy z niej mieć wielką pociechę w przyszłości.

Na mistrzostwach lekkoatletycznych Hindustanu osiągnięto niewspółmierne wyniki w rozmaitych konkurencjach. Np. w trójskoku 15.29 m (Rebello), a w rzucie oszczepem tylko 47.81.

*

Niebywały wypadek zdarzył się ostatnio w Belgii podczas meczu przeciwko Indiom. Napastnik Jaswan Sing strzelił ta ksilnie volejem, że piłka złamała poprzeczkę!

*

Rapid — Wiedeń zdobył największą liczbę mistrzostw Austrii w piłce nożnej, bo aż 17!

W. H.

KROL STRZELCÓW

Rysunki: J. Słizowski
Tekst: A. Grzybowski

HISTORYJKA OBRAZKOWA

Po przedterminowym wykonaniu wyznaczonych prac, brygada Andrzejka została uroczyście wyróżniona. Przed frontem brygad, zajętych pracami w porcie odczytany został pochwalny rozkaz komendanta „Służby Polsce”.

Chłopcy marzyli o przejażdżce po pełnym morzu. Po tak pięknym sukcesie uzyskanym przez brygadę Andrzejka, realizacja „marzenia” nie była trudna. Komendant portu przyjął delegację chłopców bardzo przychylnie.

Następnej niedzieli chłopcy wsiadli na motorowy jacht „Mewa” i wyruszyli na pełne morze. „Mewa” miała szybko ciężkie wędlowce, małe ale zwinne kutry rybackie i po kilkunastu minutach port zniknął chłopcom z oczu.

Na pełnym morzu przeżyli wycieczkowicze emocjonującą niespodziankę. Na horyzoncie zarysowała się sylwetka olbrzymia morskiego. To płynął MS „Batory”, chluba polskiej marynarki handlowej.

Po kilku minutach załoga tała na masztach „Mewy” różnokolorowe chroągiewki, sygnalizujące pozdrowienia. Ku niesłychanej radości chłopców olbrzym morski odpowiedział. Wiwat! manifestujących swą radość chłopców załuszyły ryk syreny okrętowej.

(C. d. n.)